

apare lunar

plaiuri săcelene.

REVISTĂ DE ATITUDINI și PROBLEME SĂCELENE.

Redactor:

VICTOR TUDORAN.

Număr festiv închinat:

vizitei Domnului ***Dr. Constantin Angelescu*** Ministrul Instrucțiunii Publice;

punerii pietrei fundamentale a *Căminului liceului „Gh. Șincai"* din București; *și*

împlinirei unui an de *existență și luptă* pentru ridicarea Săcelelor.

Anul I. No. 12. Decemvrie 1934.

6 lei

PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini şi probleme săcelene.

Redactor:

VICTOR TUDORAN

Secretar de redacţie: **Ioan G. Tocitu.**

Administraţia: **Mihai I. Tepşan.**

ABONAMENTE:

pentru particulari, anual . . . . . Lei 30
pt. preoţi, prof., învăţători şi comercianţi, anual „ 50
pt. instituţii şi abonamente de sprijin, anual . „ 100

Colaboratori:

Nichita C. Bucurescu, Anghel Conduleţ, Ion Crisbăşanu, Victor Ion Critu, Gigi Deleanu, Dr. Gheorghe Dragoş prof., Horia Ghiea, Octavian Gomoiu, Vasile Ivan înv. dir., Dr. Victor Jinga prof., Ion Al. Bran-Lemeny, Ion Moisiu, Nicolae G. Moisiu, Dr. George Moroianu prof., Zenovie Popovici preot, Violeta Russu-Tibreanu, Al. Stroe-Militaru, Mihai I. Tepşan, Victor Tudoran.

Memento:

După ce o veţi citi, păstraţi revista în casa voastră. Oricând o veţi găsi vă va face plăcere, fiindcă vă reaminteşte locuri scumpe vouă sau părinţilor voştri.

— 24. XII. 1200. ex. — — p. s. —

SPRE ŞTIINŢĂ.

— Toate cărţile şi revistele primite la redacţie vor fi amintite la bibliografie.

— Rugăm insistent revistele şi ziarele din ţară a răspunde schimbului nostru.

— Domnii cari nu sunt abonaţi şi reţin primul număr trimis de noi, se consideră abonaţi pe întreg anul.

— Rugăm pe toţi cei cari primesc revista să-ne comunice adresele exacte, pentru a o putea primi imediat după apariţie.

— Le-am fi deasemenea recunoscători tuturor celor ce ne-ar indica printr'o carte poştală, adresele exacte ale rudelor şi prietenilor de origine săceleană.

— Rugăm pe toţi publiciştii săceleni, să ne trimită câte un exemplar din revistele, ziarele şi gazetele în cari au publicat ceva, pentru a ne uşura munca de coordonare a activităţii săcelenilor.

— In limita spaţiului disponibil, vom recenza cărţile şi revistele primite la redacţie.

— Din partea publicaţiunilor pe care le anunţăm la „Bibliografie“ aşteptăm acelaşi tratament, adică a ne anunţa la rândul lor.

— In aranjarea materialului din corpul revistei, ne conducem numai de necesităţile technicei tipografice, fără nici o altă consideraţie.

Redacţia şi Administraţia:

SATULUNG-SĂCELE (jud. Braşov)
Şoseaua Regele Ferdinand No. 670.

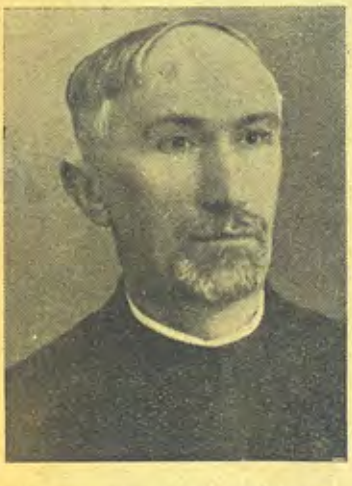
Anul I. No. 12. Decemvrie 1934

PLAIURI SĂCELENE

Revistă de atitudini şi probleme săcelene.
Redactor:
VICTOR TUDORAN.

a p a r e l u n a r.

Crăciunul.

Preotul ZENOVIE POPOVICI.

Se apropie Crăciunul, zi de sărbătoare şi de mare bucurie pentru fiecare creştin, dar mai ales pentru aceia cari partea cea mai mare a anului o petrec în mari depărtări mânaţi de greul vieţii.

Cu câtă bucurie sfântă aşteaptă ei marea sărbătoare a Naşterii Domnului, pentruca lăsând totul la o parte, să alerge la sânul cald al familiei lor, unde părinţi şi copii împreună să se bucure de măreaţa sărbătoare. Nici o sărbătoare pare că nu are farmecul duioşiei pe care-l are Crăciunul, care deşteaptă în părinţi dorul de copiii împrăştiaţi prin lume, în copii dorul de părinţi, de vatra părintească atrăgându-i pe toţi spre locul drag al satului lor, unde să asculte duioasele colinde ale sburdalnicilor copilaşi, iar în ziua cea mare a praznicului să aducă slavă Aceluia, care a venit în lume, pentru mântuirea noastră.

E minunată puterea sărbătorii Crăciunului, căci în această zi, toţi ne întoarcem cu gândul la copilăria noastră, şi ne bucurăm la sosirea ei, ca atunci când eram copii. Cei supăraţi nădăjduesc zile mai bune, cei trişti se înveselesc. Crăciunul curăţă sufletele de toate pornirile rele şi le împodobeşte cu mila şi dragostea deaproapelui.

Bucuraţi-vă deci, căci Crăciunul, este sărbătoarea dragostei, în care a venit Hristos, „Lumina lumii" şi „Soarele vieţii". Şi dacă suferiţi, nu pierdeţi nădejdea. Gândiţi-vă, că după o noapte întunecoasă pe bolta albastră a cerului, din nou se arată soarele, care răspândeşte razele sale calde preste tot pământul, şi el va trimite şi în sufletele rănite căldura sa binefăcătoare. Şi această căldură, această mângâiere ni-o aduce minunata Naştere a Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Cine nu simte fiorul sfânt al sărbătorii Naşterii Domnului, cine rămâne cu sufletul rece în zilele acestea — în zadar se chiamă creştin. Drept aceia de ziua Naşterii Domnului, deschideţi larg uşa sufletului, pentru ca să iasă din el tot duhul rău, toată patima, toată ura, toate poftirile rele şi să intre în locul lor aerul curat al blândeţii, al curăţeniei, al înfrânării, al iubirii şi înfrăţirii. Descătuşaţi-vă deci de orice patimi, că de aceia se naşte Hristos, pentru naşterea noastră la o nouă viaţă, căci numai atunci veţi putea cu adevărat înţelege cântarea îngerească: „Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu şi pre pământ pace, între oameni bună învoire".

Preotul Zenovie Popovici.

Punerea pietrei fundamentale a „Căminului de odihnă pentru elevii liceului „Gh. Şincai" din Bucureşti.

In ziua de Duminecă 28 Oct. 1934, Satulungul-Săcelelor şi-a îmbrăcat haină de sărbătoare, pentru primirea înalţilor oaspeţi în frunte cu Ministru Culturii Naţionale, cari au ţinut să ia parte la serbarea punerii pietrei fundamentale a „Căminului de odihnă pentru elevii liceului „Gh. Şincai" din Bucureşti". Distinşii oaspeţi, au luat parte la serviciul religios ce s'a oficiat de preotul *Zenovie Popovici* în Biserica-Nouă (Sftei. Adormiri) din Satulung. Au fost de faţă: Excelenţa-Sa profesor *Dr. Constantin Angelescu,* Ministru Instrucţiunii Publice; profesor universitar *Iuliu Valaori,* secretar general al ministerului instrucţiunii ; *Petru Marinescu,* inspector general al învăţământului secundar; *Nicolae Orghidan,* inspector şef; *Ioan Strat,* prefectul judeţului Braşov; *P. Ghiţescu,* directorul învăţământului primar; *P. Stroescu* şi *C. Niculescu-Slave* profesori pensionari; *Gh. Nedioglu,* directorul liceului „Gh. Şincai" din Bucureşti; *Enache Ionescu,* profesorul Voevodului Mihai şi inspector; *C. K. Ionescu,* directorul liceului „Dr. Ioan Meşotă" Braşov; *D. Mociorniţă* mare industriaş, preşedintele comitetului şcolar al liceului; *Stănescu,* arhitect-inspector al Ministerului Instrucţiunii; *Chrestel,* arhitectul-antreprenor al Căminului; *N. R. Colceag,* profesor pensionar; revizor şcolar *Popovici;* reprezentanţii autorităţilor comunale: *Ioan Aldea* primar; *G. Comşa,* notar; *Vasile Fărcaş,* inv.-dir; *Vasile Ivan,* învăţător director; *Al. Stroe-Militaru; Nicolae Brânduş; Petru Ghia;* profesori dela liceul Şincai; foşti profesori şi elevi ai liceului cât şi o numeroasă asistenţă.

După oficierea serviciului religios, preotul *Zenovie Popovici* — în faţa Altarului — luând cuvântul, a relevat deosebita cinste făcută bisericii noastre de către dl *Dr. Constantin Angelescu,* Ministrul Instrucţiunii Publice, care a binevoit a lua parte la sfânta slujbă; arată în câteva cuvinte personalitatea Excelenţei-Sale, după care, în numele poporenilor — ca păstor sufletesc — şi în al comitetului şcolar — ca preşedinte, — urează *„bun venit"* Dlui Ministru.

Deasemenea d-sa anunţă asistenţa că, se va oficia slujba religioasă în grădina d-lui profesor Colceag, unde se va pune — în prezenţa d-lui Ministru — piatra fundamentală a sus numitului cămin, rugând totodată publicul să participe în număr cât mai mare.

La locul serbării.

O ceață de toamnă târzie învăluia întregul șes al „Țării Bârsei", până hăt departe, ca într'o manta alburie, ce prevestea apropierea iernei. Și în ciuda celorlalte intinsuri ale șesului, plaiurile săcelene începând dela Dârste și până în sus de podul Gârcinului, erau scăldate de un soare înd răsneț — care cu tot timpul înaintat — împrăștia razele sale binefăcătoare, contribuind astfel la aspectul solemn al serbărei.

Intreaga asistență a urmat pe distinșii oaspeți la locul serbării, unde, după sfințirea apei, a început seria cuvântărilor.

Păr. ZENOVIE POPOVICI
rostindu-și discursul

Primul vorbește preotul *Zenovie Popovici*, care arată în cuvinte bine simțite, importanța gestului domnului profesor *Nicolae R. Colceag*, unul din credincioșii model ai Săcelelor, care poate fi luat exemplu, atât din punct de vedere al vieții religioase, cât și al vieții de familie. Mai spune de asemenea că, nu-l miră gestul profesorului Colceag, deoarece îl cunoaște ca un credincios al bisericii, care în mod tăcut ajută săracii și bătrânii din comună. Este convins că, gestul profesorului Colceag va găsi imitatori printre Săcelenii cu stare și va servi ca exemplu grăitor, generațiilor viitoare, despre adânca înțelegere a donatorului de azi.

După Sfinția-Sa, a luat cuvântul distinsul și apreciatul director al liceului „Șincai" din București, dl *Gh. Nedioglu*. In cuvinte frumoase, expune toată munca desinteresată, pe care profesorul Nicolae Colceag, a depus o pentru ridicarea liceului. Arată că a fost unul dintre întemeietorii ai liceului „Gh. Șincai" și totodată și nașul liceului, predând la această școală, în anul 1892, data înființării fostului Gimnaziu „Gh. Șincai" cursul gratuit, timp de 6 luni. D-sa evidențiază calitățile sufletești ale d-lui Colceag, care nu a fost numai un luminător rece ci a fost profesorul priceput, care a știut să unească inima lui cu inima elevilor, fiind totdeauna sprijinul copiilor săraci și meritoși. Arată cum a întemeiat în anul 1923, fundația liceului întitulată: „Fundațiunea Profesor Nicolae R. Colceag", al cărei scop este ajutorarea copiilor săraci, și care actualmente posedă considerabila sumă de ***Lei 1.700.000*** fond inalienabil și investit cu toate formele juridice.

Relevă gestul profesorului Colceag, care pătruns de însemnătatea socială a intențiilor sale, — și-a donat în ultimul timp chiar și locuința proprie dimpreună cu grădina, păstrându-și dreptul de locuit cât trăește.

Dl. dir. *Nedioglu* cere permisiunea Excelenței-Sale, să citească partea mai impresionantă din *actul de danie.*

„Se împlinesc în anul acesta — 1933 — şapte-
„zeci de ani dela naşterea mea, cincizeci de ani dela
„depunerea examenului de bacalaureat, patruzeci de
„ani dela obţinerea diplomei de licenţă în litere şi

DI GH. NEDIOGLU, directorul liceului „Gh. Şincai", rostindu-şi discursul.

„filosofie, precum şi dela înfiinţarea fostului gimnaziu
„clasic „Gh. Şincai", cel botezat de mine cu numele
„ilustrului cronicar, şi la a cărui întemeiere am con-
„tribuit cu munca mea modestă gratuită, gimnaziu, de-
„venit după războiu, actualul măreţ liceu cu acelaş
„nume, şi în fine zece ani, decând am pus temelia
„fundaţiunii dela numitul liceu: „Fundaţiunea Profe-
„sor Nicolae R. Colceag".

„Pentru comemorarea acestor date, remarcabile
„în existenţa mea, şi întru amintirea duioasă, rămasă
„încă vie până astăzi în sufletul meu, a lipsurilor şi
„necazurilor de tot felul, ce le-am îndurat în cursul
„celor 8 ani de studii la liceul român din Braşov,
„actualul liceu „Şaguna", am hotărât, neinfluenţat de
„nimeni, după o matură chibzuinţă, având judecata
„luminată, să fac danie de veci fundaţiunei ce-mi
„poartă numele: „Profesor Nicolae R. Colceag" dela
„liceul Gh. Şincai din Bucureşti, proprietatea mea din
„comuna Satulung, judeţul Braşov cu Nr. locuinţii
„1561 şi cu numerile topografice de sub A. + 2739,
„2740 şi A. 10.062, 10.063, ale anexelor imobilului.
„Proprietatea întreagă este alcătuită dintr'o locuinţă
„foarte solidă — cu patru odăi de locuit — şi în
„perfectă bună stare, apoi dintr'o curte spaţioasă, în
„fundul căreia se află o căscioară (bucătărie), precum
„şi dintr'o grădină de pomi şi dintr'o livadă — fă-
„neaţă, — în suprafaţă de aproximativ 8000 m. p.,
„toate bine împrejmuite cu uluci de scânduri şi cu
„sârmă ghimpată. Imobilul cu anexele nu este grevat
„de nici o sarcină, după cum se arată din actele de
„proprietate şi din certificatele, aci alăturate, liberate
„de cărţile funduare dela Judecătoria de Ocol din
„Cernatu jud. Braşov. Dările către Stat, comună şi
„cele judeţene, din trecut, sunt plătite până în timpul
„de faţă".

Dl. dir. *Gh. Nedioglu* încheie cuvântarea, arătând mulţumirea sufletească ce o simte, văzând la această serbare pe însuşi Ministrul Şcoalelor, care astfel a ţinut să cinstească fapta deosebit de măreaţă a profesorului *Nicolae R. Colceag*.

In numele comitetului şcolar al liceului „Gh. Şincai", vorbeşte Dl. *Dumitru Mociorniţă*, care arată rolul şi importanţa deosibită ce o prezintă, pentru elevii meritoşi dar săraci ai liceului — în majoritatea lor, copii de oameni nevoiaşi, de lucrători, de servitori, de funcţionari mici — pentru cari lunile de vară sunt mai grele de trecut, fiind nevoiţi a-şi petrece timpul

în mijlocul străzilor sau pe maidanurile capitalei. Pe aceste maidanuri dela periferiile capitalei şi veşnic pe străzi după joacă, aceste suflete tinere sunt supuse tuturor influenţelor rele. Câtă bucurie şi mulţumire sufletească, vor avea aceşti copii, când se vor împăr-

Dl. Mociorniţă (stânga), rostindu-şi discursul.

tăşi de o lună de odihnă în liniştea şi aerul curat, al Săcelelor mocăneşti.

Şi gestul acesta nu putea veni decât dela Dl. profesor Nicolae R. Colceag, un mare cunoscător al acestor copii săraci, el însuşi fiind în tinereţea sa copil sărac, luptând cu multe lipsuri materiale, până a putut ajunge la cariera de profesor. Arată deasemenea obligaţia ce o avem de a ne îngriji şi a căuta să îmbunătăţim, soarta acestor copii săraci dar merituoşi, pentrucă nu ştim, dacă mâine nu se va ivi dintre aceştia, oameni ce vor conduce destinele neamului nostru românesc. Accentuiază, că pentru aceşti copii săraci şi pentru gestul făcut, dl. profesor Nicolae R. Colceag, poate fi numit cu drept cuvânt, *apostol al neamului.*

In numele părinţilor acestor copii, cât şi în numele comitetului şcolar al cărui preşedinte este, d-sa mulţumeşte d-lui Ministru al Instrucţiunii Publice, dr. Constantin Angelescu, pentru faptul că a ţinut să onoreze cu prezenţa sa această solemnitate, d-lui dir. Gh. Nedioglu pentru munca şi tenacitatea, cu care a condus şi mărit fondul, tuturor participanţilor, iar pe dl. profesor Nicolae Colceag adevăratul iniţiator, donator şi colaborator, îl asigură de adânca recunoştinţă a părinţilor cât şi a elevilor ce vor beneficia de căminul, a cărui temelie s'a pus astăzi. Incheie simţita cuvântare, încredinţându-l că, dacă fiziceşte va dispare, va rămâne sufleteşte în amintirea elevilor, iar bustul său va fi exemplu grăitor, viitorilor conducători. Dl. D. Mociorniţă, donează pentru mărirea fondului suma de 20.000 Lei.

Deosebit de încântat de a participa la o astfel de serbare, Dl. profesor Dr. *Constantin Angelescu,* Ministrul Culturii Naţionale, arată importanţa căminului ce se va ridica şi a cărui piatră fundamentală se

Dl. Ministru Dr. C. Angelescu (dreapta), rostindu-şi discursul.

pune astăzi, atât din punct de vedere sanitar, cât şi din punctul de vedere al educaţiei naţionale, făcându-se astfel o legătură sufletească mai unitară între ardeleni şi regăţeni.

Excelența-Sa relevă deasemenea însemnătatea gestului d-lui profesor Nicolae Colceag, care se va încadra definitiv și nemuritor în istoria liceului „Șincai" din București, și în șirul faptelor măreți ale mocanilor săceleni, întocmai ca daniile lui Brâncoveanu în istoria poporului român. Dacă școala ar avea în viitor sp ijinitori de talia profesorului Colceag, — care a înțeles cu adevărat a iubi școala — am putea să realizăm enorm pe tărâm cultural. Își exprimă admirația pentru minunatul loc unde se va clădi acest cămin, deoarce se poate vedea întregul șes al Țării Bârsei, loc de vechi descălicători, scump amintirii noastre.

Dl. Ministru încheie, felicitând din toată inima pe venerabilul profesor Colceag, pentru care are o deosibită considerație, fiind unul dintre profesorii ce și-a închinat întreaga viață școalei, și îl asigură că gestul său va da cândva roade similare, în inimile elevilor săraci, ce se vor bucura de avantajele acestui „Cămin", care nu ar fi existat, dacă gestul donatorului de azi nu s'ar fi produs.

Excelența-Sa donează, din partea Ministerului, pentru mărirea fondului de construcție, suma de lei 200.000 —

Răspunsul donatorului.

Adânc emoționat și vădit mișcat de această manifestare de recunoștință unanimă, Dl. profesor *Nicolae R. Colceag* a rostit următoarea cuvântare, pe care o reproducem în întregime:

D-l Profesor Nicolae R. Colceag
inimosul donator săcelean

„Emoțiile puternice, cari mi-au stăpânit toată „ființa, acum 5 ani, la trecerea mea la pensie, le în„cerc și în clipele înălțătoare de față. Atunci le-am în„cercat împreună cu profesorii și elevii liceului Gh. „Șincai, în frunte cu mult apreciatul director Gh. Ne„dioglu, însoțit de Onor. membrii ai comitetului școlar „și de reprezentanții Onor. Minister al Instrucțiunii Pu„blice, pentru prăsnuirea ieșirii mele la pensie cari cu „toții s'au ostenit până în Satulung, comuna mea na„tală, spre a-mi prezenta urări de sănătate și odihnă „pentru restul zilelor mele, și spre a-mi înfățișa în „cuvinte măgulitoare modesta mea activitate școlară, „desfășurată în cursul celor 39 ani, câți i-am servit „în învățământul secundar, iar acum, aceleași emoții „le încerc pentru un alt motiv, tot atât de înălțător și „anume, pentrucă dl. Ministru al Instrucțiunii Publice „profesor Dr. C. Angelescu însoțit de destoinicii săi „colaboratori și de membrii corpului didactic al li„ceului Gh. Șincai, în frunte cu comitetul școlar și „cu dl. director Gh. Nedioglu, au găsit cu cale să „participe la solemnitatea așezării pietrii de temelie a

„căminului elevilor silitori, săraci şi având trebuinţă „de întremare de pe urma muncii istovitoare din cursul „anului şcolar, precum şi a casei de odihnă pentru „profesorii aceluiaşi liceu, care, am credinţa că se va „înfăptui într'un viitor apropiat, tot pe proprietatea „dăruită de mine. Şi participanţii au mai venit aicea, „după cum rezultă din cele spuse de dumnealor şi spre „a-mi mulţum, pentru gestul ce l-am săvârşit din în„demnul inimii mele ceeace se arată în actul de danie, „alcătuit de mine în anul trecut — 1933 — în fa„voarea *Fundaţiunii mele dela liceul Gh. Şincai care-mi „poartă numele.* Şi din acest act de danie, Vă rog „să-mi îngăduiţi să citesc câteva dispoziţiuni, cari „privesc exclusiv comitetul şcolar şi în special pe Dl. „director Gh. Nedioglu îndrumătorul şi animatorul „acestuia:

„Condiţiile exprese puse de subsemnatul dona„tor şi care urmează să fie împlinite întocmai de „Onor. Comitet şcolar al liceului Gh. Şincai, al cărui „animator şi îndrumător a fost, este şi va fi mult „apreciatul şi iubitul meu prieten şi fost coleg, direc„torul Gh. Nedioglu, sunt următoarele: 1) Comitetul „şcolar va avea îndatorirea, ca îndată după îndeplini„rea formalităţilor de danie, să ia în posesiune livada „cu frumoasa privelişte, pe terenul căreia să se ridice „cât mai curând cu putinţă, o clădire solidă şi spaţi„oasă, menită să servească de locaş de odihnă şi de „întremare, pentru elevii săraci, silitori şi istoviţi de „puteri din cauza străduinţelor de peste an. Comitetul „şcolar, cunoscute fiind năzuinţele lui nobile de a con„tribui, prin activitatea, iniţiativa şi priceperea sa, la „propăşirea cât mai desăvârşită a liceului Gh. Şincai, „focar de lumină şi de bună creştere, se va opinti din „toate puterile, ca să a lune fondurile trebuitoare, pentru „real zarea acestei înfăptuiri."

„Talentul, dibăcia, spiritul de iniţiativă şi munca „nepregetată a iubitului nostru prieten şi director Gh. „Nedioglu, sunt o garanţ e sigură, că vom avea izbândă „şi de data asta ca în toate întreprinderile nobile din „trecut de soiul acesta."

„Şi speranţele mele au întrecut orice aşteptări „optimiste, căci comitetul şcolar, în frunte cu dl direc„tor Gh Nedioglu a realizat, numai într'un an dela „luarea în primire a donaţiei mele un fond de con„strucţie, care depăşeşte suma de $^1/_2$ milion. Cu acest „prim fond de $^1/_2$ milion, a cărui temelie am pus-o tot „eu, dăruind odată cu întreaga mea proprietate — şi „suma de 80.000 lei — valoare nominală, în titluri din „renta împroprietăririi — prevăzută în actul de danie „— cu acest prim fond, zic, se începe înfăptuirea clă„dirii căminului, a cărui punere a pietrei fundamentale „toţi cei de faţă avem marea bucurie s'o prăznuim în „ziua solemnă de astăzi.

„In prima campanie de lucru din toamna acea„sta, se termină cu turnarea betonului în temelie, ur„mând, ca în campania de lucru din anul viitor să se „continue mai intens munca, cu ridicarea etajelor. Şi „am încredinţarea ca bunul Dumnezeu ne va sta în „ajutor, ca şi în trecut, să ducem la bun capăt, într'un „viitor cât mai apropiat, opera de asistenţă şcolară „începută."

„Cunoscând tragerea de inimă, destoinicia, spi„ritul de iniţiativă şi muncă desfăşurată cu îndârjire „de domnul director Gh. Nedioglu şi ajutat de bună„voinţa şi experienţa comitetului şcolar, nu stau o „clipă la îndoială că, se va realiza în scurtă vreme „complectarea fondului, dest nat continuării şi isprăv rii „căm nului. Se cade, ca la această serbare să aducem, „în primul rând, prinos de recunoştinţă sfetnicului „luminat al ţării şi al tronului, domnului profesor dr. „C. Angelescu, Ministrul Instrucţiunii Publice pentru „munca rodnică depusă de ani îndelungaţi pentru pro„păşirea culturii naţionale."

„Toți cei de față Vă mulțumim călduros, dom-
„nule ministru, pentru că ați binevoit a onora cu pre-
„zența dvoastră această umilă prăsnuire și pentru
„darul generos de 200.000 Lei ce l-ați dat din partea
„ministerului pentru sporirea fondului deco nstrucție a
„căminului, și Vă prezentăm respectoase urări de sănă-
„tate și viață lungă, ca să puteți desăvârși opera
„vastă de luminare a neamului."

„Țin deasemenea să exprim d-lui *D. Mociorniță*,
„președintele comitetului școlar al liceului Gh. Șincai,
„viile mele mulțumiri pentru zelul și destoinicia, ce le
„dovedește în conducerea comitetului școlar și pentru
„dania de 20.000 lei, făcută acum tot pentru sporirea
„fondului de construcție, gesturi nobile nenumă ate
„săvârșite de acest om de bine, pentru sprijinirea
„operilor de binefacere de interes obștesc.

„Colaboratorilor distinși ai d-nului ministru: pro-
„fesor universitar *Iuliu Valaori*, secretarul general al
„ministerului instrucțiunii, *Petru Marinescu*, inspector
„general al învățământului secundar, *Nicolae Orghidan*
„inspector șef, *Ioan Strat*, prefectul jud. Brașov, *P.*
„*Ghițescu*, directorul învățământului primar, colegilor
„pensionari *P. Stroescu* și *C. Niculescu-Slave*, iubi-
„ților profesori colegi dela liceul Șincai și tuturor
„celorlalți asistenți la această sărbătoare, vă mulțu-
„mesc cu recunoștință pentru osteneală și pentru cu-
„vintele rostite în cinstea mea la această zi solemnă.

D-l Profesor Nicolae R. Colceag,
punând piatra fundamentală.
D-l Ministru (dreapta), D-na M. Colceag (în spate).

„O mențiune deosebită mă îndeamnă sufletul
„s'o fac, pentru d-l director Gh. Nedioglu, care înteme-
„iat pe iubirea și pe stima colaboratorilor săi din tre-
„cut și a celor actuali, n'a pregetat un singur mo-
„ment, să-și împlinească cu prisos datoria, în lunga
„lui carieră didactică de 25 ani ca profesor, și de 15
„ani, ca director al liceului Gh. Șincai și căruia i se
„datorește înființarea cursului superior al acestui
„liceu, mai înainte fostul gimnaziu modest clasic Gh.
„Șincai. Pentru calitățile sale distinse sufletești și
„pentru munca spornică depusă oră de oră în servi-
„ciul școalei nu mă pot stăpâni, ca să nu aduc domnului
„director Gh. Nedioglu, prinosul meu de recunoștință
„și la această serbare, căci opera ce urmează să se
„înfăptuiască în curând în această livadă, are să fie
„aproape exclusiv roada trudei perseverente, a pri-
„ceperii și a spiritului său de inițiativă. Dumnezeu să-i
„hărăzească și mai departe sănătate, tărie și viață
„lungă, ca să-și poată continua și să ducă până la
„capăt, calea pe care o străbate cu bărbăție pentru
„binele obștesc.

„Ca încheiere, pentru ca această zi însemnată să nu
„se sfârșească, fără un mic folos și material pentru
„sporirea fondului de construcție, dăruesc din restul
„redus al micilor mele economii *20,000 lei valoarea*

„nominală din renta de Stat a împrumutului împro-
„prietăririi, cari împreună cu cei 80,000 lei din aceeaşi
„rentă dăruiţi de mine în anul trecut, şi trecuţi în actul
„de danie, să rotunjească suma de 100.000 lei.

„Dela mine puţin, dela Dumnezeu şi dela oameni
„generoşi şi cu venituri îmbelşugate mai mult, ca să ispră-
„vesc cu formula din creştineştele noastre datini strămoşeşti.

„Ţin să pomenesc că, Dl profesor universittar *Al.*
„Lapedatu, Ministrul Cultelor şi al Artelor, n'a putut
„participa la solemnitate după cum ar fi dorit, pre-
„zenţa d-sale fiind necesară la o festivitate religioasă.
„De aceea îmi permit să public aici şi rândurile măgu-
„litoare adresate mie, cu ocazia sărbătorii punerii pietrei
„fundamentale al Căminului liceului Gh. Şincai".

Ministerul Cultelor şi Artelor
Cabinetul Ministrului

Scumpe Domnule Colceag,

Regret nespus că trebuind să particip la Congresul general al For-ului dela Sibiu, nu voi putea fi, aşa cum aş fi dorit şi cum ţi-am promis, la serbarea pentru punerea pietrei fundamentale a căminului ce se ridică la Satulung pe locul D-tale pentru elevii debili ai Liceului Gh. Şincai. Deaceia te felicit din toată inima pe această cale, pentru fapta frumoasă şi generoasă ce ai făcut pentru şcoala atât de dragă sufletului D-tale, şi-ţi fac urările mele cele mai călduroase să ajungem cu bine şi sănătate la inaugurarea căminului acestuia, ca să te poţi bucura de roadele muncii şi mărinimiei D-tale.

Cu veche şi statornică prietenie, al D-tale
26.X.1934. *(ss) Al. Lapedatu*

„Rog pe domnul ministru Al. Lapedatu să bine-
„voiască a primi respectuoase mulţumiri pentru atenţia
ce mi-a arătat.

Dl. Ministru Dr. Angelescu (mijloc), vorbeşte cu Dl. Prefect Ionel Strat (stânga), despre clădirea şcoalei de copii mici No. 3.

Sfârşitul serbării:

După terminarea discursurilor, s'a citit, iscălit şi sigilat pergamentul, care a fost depus la temelia de beton a viitorului „Cămin". Intr'o atmosferă de cordialitate s'a discutat despre frumuseţea locului, rămânând plăcut impresionaţi toţi oaspeţii în frunte cu Ministrul Culturei Naţionale, care a dispus facerea unei schiţe de plan pentru viitorul cămin al „Cetăţii Universitare".

Coborând spre proprietatea Dlui Prof. Colceag, am avut prilejul să ascult conversaţia vie între Excelenţa-Sa şi Dl prefect Ionel Strat, relativ la construcţia Căminului „Cetăţii Universitare", pentru care dl prefect va expropria o întindere de 40.000 metri patraţi, iar fondurile vor fi puse la dispoziţie de Ministerul Instrucţiunei Publice.

Deasemenea, la intervenţia preotului Zenovie Popovici, Dl Ministru a dat dispoziţii dlui prefect Ionel Strat, să îngrijească de fondurile necesare, pentru a se putea începe clădirea localului Şcoalei de copii mici No. 3. din Satulung.

După aceasta a urmat o masă modestă, dată de Dl prof. Colceag, în locuinţa sa, la care au participat înalţii oaspeţi şi unde s'au rostit deasemenea discursuri,

Victor Tudoran.

d. VICTOR TUDORAN.

Cântec de toamnă.

Solii toamnei, triști și solitari,
Au trecut pe uliță c'un dric,
Au trecut c'un dric imaginar,
Cioclii sobrii, reci, cu pașii rari.

Ning în calea lor aramă vie,
Plopii, teii, fagii și castanii;
Am uitat de mult să număr anii
Ce cobor în fund de veșnicie,
Cu fiecare toamnă plumburie.

Zorile așternă pe câmpuri moarte
Valurile reci de brumă albă,
Cioclii sobrii, — azi — sunt pe departe
Soli ce duc, c'un dric imaginar, —
Așternute lin, pe foi de nalbă, —
Visurile mele de hoinar.

Victor Tudoran.

Sărbători fericite

urează tuturor sprijinitorilor, abonaților, cititorilor și prietinilor revista:

„Plaiuri Săcelene“

Solidaritate săceleană.

Sentimentul solidarității este una din cele mai prețioase podoabe ale sufletului omenesc. Solidaritatea umană, solidaritatea națională, solidaritatea familiei și alte forme de manifestare ale acestui sentiment superior sunt coloanele, pietrele unghiulare, ale edificiului social fără de cari el s'ar prăbuși. In patrimoniul nostru sufletesc compartimentul cel mai luminos, este acela al sentimentului solidarității celor buni pentru înfăptuirea binelui de tot felul. Acolo unde nu există solidaritate nu există progres moral, cultură, civilizație. Să nu confundăm gregarismul primitivilor și al înapoiaților vremii noastre cu solidarismul care este un sentiment al societăților omenești evoluate.

Solidaritatea națională este formată din îmbinarea tuturor solidarităților provinciale și locale. Intre provincie și sat, — două manifestări puternice ale sentimentuiui de solidaritate, — stă solidaritatea regională, limitată la câteva sate apropiate cari au același port, aceleași particularități de limbă, aceiași îndeletnicire, aceleași obiceiuri, același trecut și aceiași mentalitate și concepție despre viață.

Asemănări de felul celor înșirate aci înfățișează și Săcelele noastre. Numai că aceste asemănări nu s'au cristalizat în decursul vremii în acel mare bun sufletesc care se numește solidaritate. Noi, Săcelenii, nu suntem solidari, nu avem sentimentul intereselor noastre comune, nu simțim — în împrejurările de seamă — unul altuia cotul (cum se spune), nu cunoaștem valoarea imensă—dinamică și creatoare a fluidului spiritual numit solidaritate.

Fără 'ndoială își are și această lipsă explicația ei. Care anume?

Săcelenii, mai toți, sunt veniți aci din foarte multe părți. Sunt puține familii cari să aibă aci o așezare veche de 2—3 sute de ani; de aci lipsă de tradiție și de fuziune sufletească. Unii dintre cei nou veniți, mai ales intelectuali, au fost elemente de vrajbă permanentă între noi; astfel s'au slăbit legăturile sufletești dintre vechi familii săcelene, împărțind pe toți în tabere de dușmănii fără temei, neserioase, cari însă au durat zeci de ani. Infierez aci, cu indignare, pe toți acei cari în loc să apropie pe oamenii noștri pentru tot binele pe care îl pot realiza numai împreună, au atâțat și au alimentat dușmănii cari au împiedecat înfăptuirea unui suflet unitar săcelenesc.

Săcelenii s'au împărțit în multe îndeletniciri: oieri, agricultori, negustori, cărturari. Ori, aceste îndeletniciri, în practica de toate zilele, nu apropie pe oameni. Oierul vrea să fie tot câmpul al lui, să plătească „când poate" arenda, să cumpere nutreț și grăunțe eftine, să se 'nvoiască cât mai lesne pentru pășunat; agricultorul nu vrea să-i treacă nimeni hotarul fără învoirea lui, vrea să arendeze scump, să vândă — ce produce — pe bani mulți, el are alte soroace când trebue să dea și să ia; negustorul vrea să cumpere dela toți ieftin și să vândă la toți scump, munca lui este împărțită aproape uniform pe 'ntreg anul pe când oierii și plugarii sunt mai tihniți iarna, negustorul împrumută în deprinderi, port și mentalitate felul de a fi al orășanului, el socotindu-se deasupra celor două categorii menționate. Ar fi revenit cărturarului ridicat din aceste sate misiunea de a apropia pe oameni și interesele lor, de a crea stări prielnice ivirii și desvoltării sentimentului solidarității; vina lor este mai mare decât a celorlalți pentrucă: n'au încercat aproape nimic în această privință, trăind egoist și arivist, sau venind în sate, s'au amestecat în vrajbele locale, neaducând aportul superiorității lor care dacă într'adevăr există — superioritatea —

apropie pe oameni, fructificând — prin unire — puterile lor cari, izolat, nu pot însemna mare lucru.

După războiu i-a mai împărţit pe Săceleni şi politica. Fără înţelegere dreaptă pentru fenomenul politic, săcelenii s'au împărţit în tabere fără a avea în vedere nici interesul local şi nici cel general. Fără a fi pasionat pentru politică, săceleanul se singularizează, uneori din încăpăţânare, în atitudini nelogice şi nefireşti. Lipsa sentimentului general al solidarităţii îngreunează mult acţiunea politică unitară, într'un sens sau altul, netrăgându-se din această cauză nici un folos obştesc prin. activitatea politică.

Ar mai fi multe de scris. Sunt obligat de spaţiul restrâns al acestei reviste să mă opresc.

Problema pusă aci este dintre cele mai însemnate pentru noi, Săcelenii. Numai prin solidarizarea câtor mai mulţi, a tuturora, putem realiza ceva mare şi durabil la Săcele. Pe deasupra micilor pricini cari ne despart să ne dăm mâna toţi cei cu suflet curat şi să lucrăm împreună. Rostesc aci, încăodată, chemarea mea răspicată la unire, la solidarizare. Împrăştiaţi şi gâlcevitori ne vom prăpădi cu zile, numai uniţi vom putea îndrepta stările grele pe cari le trăesc Săcelele noastre.

Singurul templu într'adevăr sfânt — a spus marele Tolstoi — este obştea oamenilor unită prin bună înţelegere şi prin iubire.

Victor Jinga.

Stimate Domnule Redactor,

Ai săvârşit o faptă de mare însemnătate naţională prin întemeierea revistei „Plaiuri Săcelene", al cărei scop e de a face o cât mai strânsă legătură între Săcelenii împrăştiaţi pe toată întinderea României-Mari. Ţi-ai arătat prin această frumoasă idee — pe ţine în România de azi — recunoştinţa pentru ţinutul pitoresc pe ale cărui plaiuri al copilărit şi totodată ţi-ai făcut datoria faţa de scumpa noastră România, descoperindu-i o parte din sursele energiei ei naţionale.

Se împlineşte în luna Ianuarie un an, de când în locul vorbăriei goale cu care eram obişnuiţi să tratăm o problemă atât de serioasă — cum este apărarea fiinţei noastre naţionale —, ai adus prin această revistă migăloase cercetări, cari creează convingeri şi îndeamnă la acţiune. Am întâlnit în numerile apărute articole întregi închinate Săcelenilor şi astfel am cunoscut pe aceşti Mocani — curajoşi, — stăpâni pe sine, — ageri şi de-o abnegaţie fără pereche. Urmaşi direct ai acelora cari au băut otravă şi şi-au croit pieptul, aruncându-se în sabie, decât să cadă prizioneri, Mocanii poartă sângele strămoşilor. Încrezători în forţele lor şi îndrăsneţi fără asemănare — pe ori unde îi duce soarta — ei formează focare prodigioase ale românismului activ.

Crescut în ploaie şi fulgere, e obişnuit cu greul, dar şi cu succesul. Mocanul pururea învinge. La el munca e în mod imperios cerută de locul în care trăieşte şi oriunde şi oricând, el voieşte să fie în frunte. Energic în viaţă, de o tenacitate caracteristică, este un tip original în mijlocul neamului românesc. Ţara Bârsei este vrednică de aşa locuitori.

Îţi doresc, ca prin această cale a scrisului, să izbuteşti să fie înţelese strigătele de durere ale Mocanilor, aceşti Săceleni, ce poartă din mână în mână flacăra românismului.

1 Decemvrie 1934.

Cu tot succesul
Octavian Gomoiu.

Din caierul Săcelelor.

d. GHEORGHE DRAGOŞ.

Începând cu numărul de faţă al revistei „Plaiuri Săcelene“ mi-am luat o grea sarcină: de a înfăţişa cititorilor câteva figuri şi scene hazlii, din bogata galerie a trecutului Săcelelor noastre.

Nu am pretenţia să fiu original. Ceeace fac eu nu este altceva, decât toarcerea câtorva fire din belşugul caierului satului meu. Am adunat dela unii ieri, spre a le povesti altora azi, pentruca vălul uitării să nu acopere încă o comoară din cele multe.

Dau în acelaşi timp un îndemn: Să contribuim cu toţii la desgroparea bogatelor comori de nestemate, cari zac ascunse la temelia zilelor de glorie ale Săcelelor.

Scoţând la lumină aceste comori, dăm dovadă că ne cinstim trecutul şi că suntem destoinici să ne croim viitorul!....

....Acum să sbârnâie fusul!

„Leica Reveica Papă-Tot.“

„Ihiu, i-hi-uu“!... Un ihiu prelung străbate uliţele satului. E pe'nserat, soarele aruncă un ultim oftat de raze însângerate asupra Highişului... „Leica Reveica Papă-Tot“, înaltă, deşirată ca o clopotniţă dărăpănată, înnoată agale spre casă.

De unde vine?... Mai întrebaţi?... Vine dela pomană, cu buzunarele cât „ferdela“ doldora de sarmale şi de „ştiuci“ de pâne. Ca să i-se pară sarcina mai uşoară şi drumul mai scurt, sloboade în mod intermitent, din fundul sufletului, câte un i-hi-uu, pătrunzător ca şuerul unei locomotive.

Ultimele pâlcuri de copii stăruitori în joacă pe uliţe, o întâmpină cu strigătul: „Leica Reveica Papă-Tot“... „Leica Reveica Papă-Tot“!

„Păpa-v'ar dracii, să vă pape, necuraţilor“!

„Ihiu! — I-hi-uu“! — Leica Reveica îşi continuă calea, cu mers de cămilă. Ajunsă în faţa casei şi-aduce aminte de nepotu-său Niţă, lihnit de foame 'n cine ştie ce zarzăr din grădină; se opreşte, mai dă drumul încă unui „i-hi-uu“, de data aceasta în semn de remuşcare, apoi se 'ndreaptă din şale şi strigă cât o ţin puterile; „Niţică al Maichii, scriitorul maichii din cânţălarie; izbitär comer“*) ....Un prelung „a-úu“, de răsună văile, şi cât ţi-ai face cruce, Niţică, având înfăţişarea unui făt frumos din urzici, se înfiinţează la raport.

„Hai maică, că ţi-am adus de'mbucat.

— „Iu noa“!

Un scârţâit de poartă, urmat de un i-hi-u în curte; apoi un hăplăit întărâtat în pragul „tinzii.“ — La gura lui Niţică se bat Muscalii.

Cât ai bate 'n palme sarmalele s'au topit, iar Niţică după ce-şi plimbă violent limba pe cerul gurei spre a mătura 'nspre gâtlej ultimele resturi de mâncare, îşi şterge mulţumit, cu dosul palmei, buzele

*) După cum vedeţi, leica Reveica avea ambiţia să-l vadă pe nepotu-său funcţionar în birou şi să-l cheme în limba germană. A prins şi ea vre-o câteva vorbe nemţeşti pe vremea când, tânără fiind, torcea şi căsca gura toată ziua la uşa şcolii primare. La şcoală n'a urmat, căci nu prea se împăca cu buchile. De ce să-şi strice bunătatea de minte?!

dela o încheietură la alta... Apoi înhoalbă niște ochi de urangutan înspre bună-sa, care se luptă cu disperare să scoată ceva din sân.

„Ce-i acolo maică buno“ ? — „la, ce să hie? Nya dat Anica lui Mațe-goale un pui, să-i hie pomană lui omu-său, și l-am băgat în sân să se'ncălziască.... Da ce tot mă'ntrebi atâta. Du-te mai ghine și te culcă, că mâne te iau cu m ne la târg“ !...

....Se ghemuiește Nițică sub un „țol“ tocit ; se răstoarnă și leica Reveica pe ladă. Apoi se pornește un horcăit, de crezi că toate craterele vulcanilor de pe glob și-aruncă lava'n văzduhuri.

Pomana zilei ce-a trecut își dă mâna, în somn, cu pomana zilei de mâne.

A murit neica Stan.

Câteva vrăbii neastâmpărate ciripesc pe acoperișul gasei leichii Maruții. La poartă, leica Maruța și leica Anica stau la taifas, în timp ce fusele sfârâie în mâni de mama focului....

....„Cine-o hi aia de ine din sus, Maruțo?“

— „Cin' să hie, n-o cunoști ? — E leica Reveica Sandului. I-a venit omu din țară și s'o hi ducând să cumpere ceva dela boltă“....

....„Ce mai faceți; ați ieșit la poartă?“, întreabă leica Reveica cu o înfățișare ploată....

...„Am ieșit la poartă“ — răspunde leica Maruța cu glas pițigăiat. „Da un'te duci?“

— „Un să mă duc, păcatele mele? Mă duc la Radu-al Cojoaiei, să vină să-l scalde pe ghetu Stan.“

— „Care Stan“ ?

„Stan al nyeu“ !

„Doar' noa hi murit“ ?!

„Ba a murit zău, Dumnezeu să-l ierte!... Chiar acu a'nchis ochii săracu.“

„Oar'a venit beteag din țară?“

„Ba n'a venit beteag de loc. L-a adus Maica Domnului așa precum vă văd și mă vedeți. Cum a pus chicioru'n prag m'a 'ntrebat: „ce mai faci Riveico“ ? Ce să mai fac ? — Ghine că te-a adus Dumnezeu“!

„I-am luat dăsagii din schinare ; l-am trimes în cămară să se primenească, iar eu am pus de mămăligă.

„Cât ai sufla'n pumni, mămăliga a fost gata. Am făcut două bulze zdravene, unu pentru mine, altu pentru Stan. M'am dus apoi să l chem să'mbuce, că mă gândiam c-oa hi flămând.

— Când colo ce să-mi vadă ochii ?!...

...Ghetu Stan ghemuit pă ladă. — Când l-am văzut, nyia intrat ca un hior la inimă,.. M'apropii de el, îl strig, îl nyișc! ...Pace ! — Stan ca gheața ! Murise...

N'a avut săracu parte nici de-un muculeț de lumânare!.

....Ce era să fac? — Să mă lovesc cu capu de pereți, nu puteam... Am aprins candela, am spus un „Dumnezeu să-l ierte“ și un „Tatăl nostru“ și m'am așezat la masă.... Nyera frică să nu se răciască bulzele și le-am mâncat p'amândouă, și p'al nyeu și p'al lui Stan...

...Acu, mă duc să ie să-l scalde ca pă botezații... Mai rămâneți sănătoase !„

„Umblă sănătoasă și Dumnezeu să-l ierte!“

„Să v'audă Dumnezeu!“

Sfâr... sfârr... — fusele — și cel din mâna leichii Anichi și cel din a leichii Maruții.

...Pașii leichii Reveichii nu se mai aud. — Vrăbiile au sburat și ele de pe acoperiș. Acum se ospătează liniștite din fărâmeturile bulzelor leichii Reveichii.

...Se despart și cele două vecine. Leica Maruța intră-n curte să dea la găini de mâncare. Leica Anica se 'ndreaptă cu pași grăbiți spre casa leichii Chivuiții. Nu vrea pe semne să i ia alta înainte cu vestea morții lui neica Stan

Cine cutează să spună, că leica Reveica nu s'a născut într'un ceas cu sensibilitatea și că leica Anica n'a inventat telefonia fără fir?!

Gheorghe Dragoș.

Cincinat Pavelescu.

d. Victor Ion Critu

Un țârâit domol de greier hoinar s'a stins în cetatea Brașovului. Cântul său avea ceva din limpezimea cerului de vară, din misticismul adâncului albastru al mărilor, din sbârnăitul vioi al albinei colindătoare, din aurul sclipitor al soarelui. Greierul visător nu va mai fi văzut pe aleiele Brașovului, în priviri cu nostalgia unor vremi mai bune și pline de poezie, refuzând parcă să se încadreze în ritmul nervos al vremii noastre. Ca reprezentant demn al unei generații ce gustase din vestitele sindrofii de odinioară, când poezia română era cultivată cu sfințenie de familiile boerești, greierul care s'a dus, era răsfățatul saloanelor, unde prezența lui aduce, întotdeauna cea mai elegantă bună dispoziție.

Cincinat Pavelescu a fost cel mai senin realizator al sonetului românesc de factură clasică, și totuși plin de mlădieri de expresii imbibate cu parfum de viorele și garoafe. Cine a avut fericirea să-l cunoască mai îndeaproape, numai acela poate să-și dea seama de puterea de inspirație a acestui mare poet și de spiritul, — acel spirit ascuțit și lucitor ca un vârf de sabie — care se manifestă întotdeaunn satiric dar elegant

L'am ascultat recitindu-și sonetele în cercuri de prietini intimi, și am rămas impresionant de felul cum știa să le spună pe dinafară, simțite și duios. Dacă ai fi apelat la părerea lui, pentru modeste poezii proprii, te poftea prietenos la discuție, unde printre câteva sfaturi, îți făcea gratuit și autoritar o întreagă lecție despre poezia românească.

Cincinat Pavelescu, a fost neîntrecut ca epigramist. Cine nu-și amintește de șezătorile literare, unde prezența lui Cincinat era răsplătită cu aplauze puternice, iar reușitele epigrame erau savurate de public. Epigrama lui era spontană, perfectă, ușoară — aproape simplă — dar neîntrecută în privința spiritului puternic și tăios. Era pe drept cuvânt numit maestrul epigramei.

In câteva seri l-am ascultat la radio, vorbind despre amintiri literare din trecut, redând clar, lucruri și fapte necesare istoriei literare de mâine, cu un bogat bagaj de amănunte, despre oameni cari azi sunt în fruntea statului român.

Cincinat Pavelescu era și un religios convins. In clipele lui de liniște, deschidea cartea de rugăciuni, citind fragmente întregi pentru odihna sufletelor părinților săi. Cu banii ce i s'au atribuit pentru premiul național de poezie, Cincinat Pavelescu a refăcut cavoul părintesc, unde odihnește și el acum, în mijlocul familiei.

Trubadurul cântecelor de dragoste, al sonetelor duioase, al epigramelor cu înțepături de albină, greierul plăpând și veșnic visător, odihnește pentru totdeauna, zâmbind morții, așa cum i-a zâmbit vieții, neluându-o niciodată în serios.

Buna dispoziție, talentul său enorm, verva fluvială și ironia lui acidă, au lăsat o dâră puternică printre noi, lumea muritorilor, rămânându-i amintirea nemuritoare înscrisă în sufletele noastre.

Victor Ion Critu.

Orăşel dobrogean.

(Medgidia).

Răsfirate — ca pionii unui şah —

Casele mărunte, par mai albe'n seară,
Departe biserica, cu făclii de ceară.

Inalţă spre ceruri, turlele de tablă,
Iar spre stânga, ca o tânără cadână,
Subţire, cu trupul tors din moale lână,
Giamia, pare gătită cu o ‹albă›;

Din care, în spre seară, tot la acelaşi ceas,
Anunţă musulmanii, cu tremurări în glas,

Că 'ncepe rugăciunea credinţii 'ntru Alah,

Un hoge, cu turbanul bătrân, decolorat,
El pare sus acolo, un rege în şah-mat.

Martie 1932. ***Victor Tudoran.***

COLŢUL EPIGRAMEI.

lui Ion Ghelase, care a plagiat din articolele colaboratorului nostru d-l Al. Stroe-Militaru.

Din prea multă prietenie
Pe Suţă l-a plagiat,
Şi uitând că-l chiamă Stroe
El Ghelase a semnat!

Victor Ion Critu.

lui George, un tânăr învăţător.

Vrei lumină şi cultură
Micilor elevi să dai!
Cum poţi ca să faci aceasta
Când tu însuţi nu le ai?!

Romeo Costin.

lui ***Al. Stroe-Militaru,***

care mi-a făcut următoarea

„epigramă" !?

Nu amice, n'ai ghicit
Că n'am cap şi am doar muză,
Dar eu nu îţi fac acuză;
Explicarea am găsit:
Am eu cap şi ce cap bun
Şi ca să-ţi probez îţi spun:
De n'aveam atunci de zor
Ajungeam chiar „Redactor"
Fără chin, ba chiar alene
Pela „Plaiuri Săcelene".

Că n'ai cap ne-o dovedeşte
Şi răspunsul ce ni-l dai,
Toţi îţi spune că-ţi lipseşte,
Numai tu ne spui că-l ai!

Victor Tudoran.

Braşovul.

Acolo unde crestele îmbrăcate în manta de hermină se arcuesc, unde lanţul munţilor Carpaţi s'a încovoiat ca o potcoavă sub focul sacru al marelui meşter care e Dumnezeu, unde deoparte şi de alta a culmilor calcaroase se găsesc covoarele verzi ale pădurilor de brad, împins până în temelia Tâmpei, se găseşte ascuns parcă de privirea vizitatorilor, legendarul Braşov.

Braşovul, toamna, oferă cea mai frumoasă privelişte din ţară şi profitând de faptul că are o climă plăcută, este cel mai căutat oraş şi cel mai iubit, de elita turiştilor români. Pitorescul ţi se înfăţişează din oricare parte ai intra în Braşov. O privire generală aruncată lacom şi din înălţimea bătrânei Tâmpe, îţi va rămâne veşnic în aminti e. Aolo simţi parcă şi mai bine puterea cea mare a creatorului şi stai extaziat în faţa nemărginirei albastre de deasupra şi priveşti superior la furnicile ce mişună pe străzile oraşului, ca la un teatru de păpuşi. Te crezi acolo, lângă fosta statue al cărei soclu se mai vede, regisorul întregului oraş aşternut parcă la picioarele tale.

d. C. Dumitrescu-Pârvu
Primarul Municipiului
BRAŞOV

Totul îţi pare ca 'n poveşti, iar dacă îţi roteşti privirea, observi până departe lanţul munţilor albaştri, cu spinările lor arcuite ori cu măselele albe ale crestelor de calcar, ridicate spre aurul soarelui. Priveliştea este mai mult decât încântătoare. Iată pentru ce fiecare turist care se respectă, ţine morţiş să viziteze Braşovul. Nu rareori am avut ocazia să aud în tren sau în cercuri de prieteni bucureşteni întrebând: *„Ai vizitat Braşovul?“* Iar dacă încercai să te scuzi, ţi se tăia scurt vorba: *„Păcat! Domnule, fă posibilul şi vizitează-l“.*

Braşovul îţi oferă la fiecare pas un lucru nou, care te atrage. Orice colţ e putred de istorie culturală, muzicală sau artistică.

Iată pentru ce din timpurile vechi, el a fost cercetat, vizitat şi cunoscut de români. Iată pentru ce trebuie azi, orice român care ţine să-şi cunoască ţara, să viziteze Braşovul.

Realizările din ultimul timp din punct de vedere urbanistic, înfăptuite de primărie, în fruntea căreia se găseşte distinsul fiu al Săcelelor, *dl. Constantin Dumitrescu-Pârvu,* sunt menite a ridica faima Braşovului legendar de odinioară.

Victor Ion Critu.

Intre sport şi cultură.

I.

Două cuvinte fundamental opuse, dar odată asimilate, ar putea constitui factorul primordial al vieţii actuale, dacă tineretul n'ar duce până la extrem practicarea sportului, ignorând cu o condamnabilă nepăsare lectura, această hrană spirituală indispensabilă oamenilor civilizaţi.

Tineretul monden entuziasmat până la exces după senzaţii sportive, îşi jertfeşte timpul liber exclusiv terenului de FUTBOL.

Nimic şi nimeni nu-l poate sustrage dela această pasiune, care s'a înrădăcinat adânc în masa poporului, atât în oraşe, cât şi în cele mai umile sătuleţe.

Sportul e zeul zilei atotputernic, care circulă cu avânt stăpânit pe buzele bătrânilor astmatici şi reumatici, pentru ca pe buzele tineretului să i-a proporţii uimitoare.

Această exaltare a secolului s'a impus şi va continua să stăpânească expansiunea sportivilor, amplificându-i preponderanţa atât din punct de vedere naţional cât şi fiziologic.

Privit prin prisma ultimei laturi, sportul nu numai că este necesar, dar şi indispensabil.

Practicat în mod raţional, e un veritabil reconfortant, pentru oamenii forţaţi prin natura ocupaţiilor cotidiene să lâncezească în promiscuitatea birourilor nehigienice.

Mai mult ca ori când, astăzi, tendinţa de a realiza, cu mici eforturi, deviza „Mens sana in corpore sano" a devenit suprema dorinţă, atât a oamenilor maturi, cât şi a copiilor, neiniţiaţi încă asupra noţiunii de sportman.

Pentru o cât mai largă şi complectă aplicare a principiului de viaţă sportivă, s'au instituit în ţară zeci de organizaţii, cari au menirea să încurajeze sportul şi să ofere statului elemente energice, rezistente la trup şi ascuţite la minte.

O mână de tineri inimoşi însufleţiţi de nobile aspiraţii au pus bazele sportului în Săcele; amenajând, cu mari sacrificii, un teren de futbol, situat într'o pitorească poziţie a satului şi pentru a motiva această lăudabilă iniţiativă, aproape zilnic tinerii precursori ai sportului de mâine depun o febrilă activitate sportivă.

Şi zi cu zi, această pasiune ameninţă să se infiltreze tot mai adânc în indulgenţa înospitalieră a Săceleanului neobişnuit să facă concesii slăbiciunilor tinereşti înflăcărând astfel avântul sportivilor, cari, faţă de asistenţa binevoitoare a publicului tot mai numeros fără deosebire de vârstă şi sex, se afirmă vertiginos înpotriva celor mai puternice echipe din regiunea Braşovului.

Te umple de uimire şi duioşie solidaritatea sobrilor bătrâni faţă de expasiunea tinerei generaţii, care a fost nevoită să lupte din mari greutăţi, pentru ca să domolească antagonismul concepţiilor acelora cari n'au cunoscut acum 20, 30 de ani, senzaţia binefăcătoare a balonului de gumă. Actualmente în Săcele, sportul nu mai constitue o pierdere inutilă de timp şi nici nu mai provoacă desinteresarea consătenilor, cari preferau să se izoleze între cei patru pereţi ai camerei, sau să dormiteze pe leicioara din faţa casei şi să comenteze cancanurile semenilor lor, decât să asiste la manifestarea sportivă a „descreieraţilor".

Sportul aşa cum se prezintă astăzi în Săcele, are o tendinţă bine determinată. Dacă facem abstracţie de importanţa lui fiziologică, îl apreciem şi pentru menţinerea orgoliului naţional de a ne disputa întâietatea şi pe tărâmul sportiv faţă de elementul minoritar.

De câteori te afli în preajma a două echipe combatante din care una streină ca naţionalitate şi ca simţăminte, par'că nimic nu-i mai mişcător şi entuziasmant, de cât biruinţa echipei româneşti.

Dela ultimul ţânc şi până la unchiaşul molcom şi mai puţin hotărât de a lăsa frâu liber avântului sufletesc, toţi formează o singură suflare, o singură dorinţă, în faţa capriciosului balon.

Senzaţia inedită a acestei revelaţii sportive, în monotonia pitorescului sat, a avut darul să-l determine la o comunitate sufletească cu animatorii sportului săcelenesc.

Curioasa şi preţioasa metamorfozare a mentalităţii bătrânei generaţii, sobră şi prea puţin impresionată, care, până acum câţiva ani, asista cu cea mai revoltătoare pasivitate la stăruinţele fiilor ei.

(continuare în numărul viitor.)

Anghel Conduleţ.

(după „Vremea").

Susţineţi revista prin plata promtă a abonamentului!

Domnii abonaţi rămaşi în restanţă cu plata abonamentului, sunt rugaţi cu insistenţă achita abonamentul.

COLȚUL CĂRȚII

Insemnări pe marginea unei cărți.

d. Al. Stroe-Militaru

I. I. Ghelase: „Expansiunea economică-socială a mocanilor bârsani, în trecutul nostru românesc".

Păstoritul la poporul român, prin importanța pe care a avut-o, constituind principala ocupație a unei însemnate părți a neamului nostru, a dat naștere la o mulțime de studii și cercetări, ajungându-se uneori la teorii contradictorii.

Intr'o lucrare de proporții mai reduse, D-l I. Ghelase încearcă să stabilească rolul pe care mocanii bârsani l'au avut, în trecut, în expansiunea lor economică și socială.

Pentru noi, cei dela această revistă, ca și pentru toți Săcelenii, intenția d-lui Ghelase este lăudabilă și ne bucurăm de câte ori ne cade în mână câte o lucrare care, mai curând sau mai târziu, ar putea constitui un isvor pentru o eventuală monografie asupra acestui colț de țară românească. Căci deși titlul lucrări d-lui Ghelase ne vorbește despre mocanii bârsani în general, D-sa dă o deosebită atenție, în acest studiu, mocanilor Săceleni.

Regretăm că spațiul restrâns al revistei nu ne îngădue o discuție mai amplă a chestiunei tratate în broșura de care vorbim, fiind obligați să facem numai unele constatări.

Incepând cu un scurt istoric al păstoritului, D-sa trece apoi la fixarea regiunilor de unde porneau acești păstori, spre șesul țării Românești sau Moldovei pentruca de multe ori ei să ajungă, în căutarea de hrană pentru vite, până chiar în Crimeea.

D-sa continuă să se ocupe cu studierea cauzelor cari au determinat la acel fenomen cunoscut sub numele de transhumanță, iar la sfârșitul lucrării consacră câteva pagini, rolului pe cari păstorii l'au avut în opera de reromanizare a Dobrogei.

Felul însă cum D-l Ghelase redă aceste lucruri ne îndeamnă să facem unele constatări, cari sunt și scopul rândurilor de față.

N'am vrea să jignim cu nimic buna intenție a autorului dacă trebue să spunem că lucrarea nu prezintă nici o unitate în compunere.

Și această lipsă de unitate se explică prin faptul că autorul, în informațiile căutate nu s'a mărginit să împrumute idei, ci pur și simplu a transcris pasagii din diferiți autori, cari au scris în legătură cu problema pusă.

Astfel găsim pasagii întregi din studiile d-lor A. A. Mureșeanu, Andrei Vereș, Iorga, Vâlsan, Densușianu, etc.

Dar cea mai mare parte a lucrării nu este altceva decât o copie fidelă a unei lucrări, apărută în Revista „Viața Săceleană", asupra: *Păstoritului Mocanilor Săceleni în Țara Românească*, a subsemnatului.

Pentru edificarea cititorilor vom cita câteva exemple:

la mine

V. S. an. I. Nr. 2 pag. 1.

„Un alt fapt care ne în-
„credințează despre acest
„lucrue ste literatura noas-
„tră populară, care poartă
„pecetea vizibilă a acestui
„fapt. Subiectele aflate în
„poezia noastră populară,
„aproape toate sunt luate
„din domeniul păstoritului.
„Avem astfel imaginea pri-
„măverei a cărei sosire
„este mult mai dorită de
„păstori decât de agricul-
„tori. *Și ceva mai mult—cel*
„mai strălucit produs al
„poeziei noastre populare
„— *Miorița* este luat tot
„din acest someniu".

V. S. an. I. No. 2.
pg. 2 și 3.

„...dar pe lângă avanta-
„giile climei, pe lângă pă-
„șunile îmbelșugate, mo-
„canii săceleni se *simțeau*
„în Țara Românească mai
„bine ca ori unde. Același
„grai și aceiași religie din-
„colo și dincoace de Car-
„pați, același popor pentru
„care granița era aproape
„inexistentă. Doina răsuna
„tot atât de jalnic și tot
„atât de dulce sus pe
„crestele munților ca și în
„șesul Bărăganului sau
„pustiul Dobrogei. — Pen-
„tru mocanul săcelean Țara
„Românească era „Țara"
„pe câmpiile căreia nume-
„roasele lor turme, păsteau
„în voie, în bisericile și
„mănăstirile căreia se pu-
„teau închina și în care
„locuitori" nu vedeau de-
„cât frați de același sânge.

la Dl. **I. Ghelase**
op. cit. pg. 8.

„Un alt fapt care ne în-
„credințează despre acest
„lucru este literatura noas-
„tră populară, care poartă
„pecetea vizibilă a acestui
„fapt. Subiectele aflate în
„poezia noastră populară,
„aproape toate sunt luate
„din domeniul păstoritului.
„Avem astfel imaginea pri-
„măverei a cărei sosire
„este mult mai dorită de
„păstori decât de agricul-
„tori. *Și ceva mai mult —*
„Miorița — cel mai stră-
„lucit produs al poeziei
„noastre populare — este
„luat tot din acest Do-
„meniu".

op. cit. pg. 10.

„...dar pe lângă avanta-
„giile climei, pe lângă pă-
„șunile îmbelșugate, mo-
„canii săceleni se *întreți-*
„neau în Țara Românească
„mai bine ca ori unde.
„Același grai și aceiași re-
„ligie dincolo și dincoace
„de Carpați, același popor
„pentru care granița era
„aproape inexistentă. Doina
„răsuna tot atât de jalnic
„și tot atât de dulce sus
„pe crestele munților ca și
„în șesul Bărăganului sau
„pustiul Dobrogei. — Pen-
„tru mocanul săcelean Țara
„Românească era „Țara"
„pe câmpiile căreia nume-
„roasele lor turme, păsteau
„în voie, în bisericile și
„mănăstirile căreia se pu-
„teau închina și în care *lo-*
„cașuri nu vedeau decât
„frați de același sânge.

Iată numai două din multele exemple pe cari le-am putea da și din care se constată afirmațiunile făcute. Multiplele D-sale ocupații însă, nu i-au permis poate să fie mai atent la copierea pasagiilor căci numai astfel se explică greșeli ca acestea: *locașuri în loc de locuitori, (pg. 10) din om în om în loc de, din an în an, (pg. 10) se întrețineau în loc de se simțeau (pg. 8)*. Denaturează chiar frazele d-lui prof. Iorga, când spune că: pomenirea despre păstorii bârsani se face însă în timpurile mai vechi, când textul la d-l prof. Iorga este: pomenire despre păstorii bârsani *nu* se face însă în timpurile mai vechi (Iorga: Brașovul și Românii Buc. 1905. pg. 355).

Desigur greşala nu ar fi mare prin faptul că a căutat să recurgă la anumite isvoare, dar D-sa nu pomeneşte nimic despre acest lucru. Singur d-l profesor Vâlsan este citat cu un pasaj, după care urmează un altul care, la fel, lasă impresia că-i original.

In felul acesta lucrarea d-lui Ghelase rămâne un fel de rezumat al studiilor anterior apărute, din care D-sa s'a mărginit să reproducă — fără să citeze.

Este un lucru care nu-i permis nimănui, iar dacă totuşi se „comite„ ne face să credem că autorul, a vrut să-şi iscălească sentinţa pe terenul cercetărilor cari au determinat preocuparea.

Nu vrem să descurajem pe d-l Ghelase, dar nici nu-l încurajem pentru lucrări de acest fel. Este o muncă inutilă care nu foloseşte nici cititorului, iar autorul este pus adeseori în situaţie neplăcută.

Ca încheiere recomandăm d-lui Ghelase să-şi îndrepte activitatea pe terenuri mai de specialitate, lăsând d-lui Iorga, să scrie istorie.

Al. Stroe-Militaru.

CINEMA „MODERN"

CERNATU No. 403 (Braşov)

1934. 25—26 Dec.	**„REGELE JUNGLEI"** mare film din junglă cu BUSTER GRABLE, campion olimpic de innot. Elevii au voie a participa.
29—30 Dec.	**„NU SUNT INGER",** numai pentru adulţi. In rolul principal renumita MAE WEST
Dec. 31 - 1 Ian.	**„DUNĂREA ALBASTRĂ"** cu muzică după renumitul Johann Strauss. Cu: GUSTAV FRÖHLICH.

Abonează-te la *„Plaiuri Săcelene"*. Nu spune: „Sunt cu inima alături de voi". Vino alături de noi cu fapta, scrie, achită-ţi abonamentul şi răspândeşte revista, căci numai astfel vom putea ridica Săcelele la locul ce le dă dreptul istoria lor bogată şi trecutul lor măreţ.

Tragerea premiilor anuale ale revistei „PLAIURI SĂCELENE".

Ziua tragerii premiilor revistei noastre a fost o adevărată sărbătoare, la care a ţinut să participe o parte din tineretul Săcelean, asigurându-i-se astfel o seriozitate deplină Tragerea s'a făcut în localul redacţie şi administraţiei revistei, din Satulung, Şoseaua Regele Ferdinand No. 670.

Reproducem mai jos procesul-verbal încheiat cu ocazia tragerii:

PROCES-VERBAL.

Subsemnaţii: Dra Marioara Mihăilă, Dra Lenuţa Clinciu, d nii: Gheorghe Şeitan, Al. Stroe-Militaru, Vasile Oprescu, Dumitru Stroe, Ioan G. Tocitu, Mihai I. Tepşan şi Victor Tudoran, adunaţi azi în ziua de 16 Decemvrie 1934, ora 10 a. m. declarăm că am participat la tragerea premiilor anuale ale revistei „Plaiuri Săcelene" din Satulung-Săcele jud Braşov, tragere ce s'a făcut de către copilul Ivan Bodeanu.

Tragerea a dat următoarele rezultate:

Premiul I.	*Dra Tanty R. Frăţilă*, profes.	Bucureşti	cu Nr. 45
„ II.	*Dl. Ioan I. Mandai*, agricultor	Constanţa	„ „ 92
„ III.	*Dl. Ioan Golea*, comerciant	Medgidia	„ „ 10
„ IV.	*Dl. Gheorghe Moroianu*, rector	Cluj	„ „ 31
„ V.	*Dl. Ioan Dobros*, comerciant	Cernatu	„ „ 146

Premiile se vor expedia până în ziua de 25 Decemvrie 1934, cerându-se fiecăruia confirmarea primirii premiului

Satulung, 16 Decemvrie 1934.

(ss) M. Mihăilă, (ss) E. Clinciu, (ss) G. Şeitan, (ss) Al. Stroe Militaru, (ss) V. Oprescu, (ss) Stroe Dumitru, (ss) I. G. Tocitu, (ss) Tepşan M., (ss) V. Tudoran.

După cum am anunţat în numerile trecute, îndemnaţi numai de gândul curat, de a desvolta printre cititori interesul pentru cartea românească de literatură, în mod absolut gratuit, am oferit câştigătorilor cărţi literare în valoare totală de Lei 285.

Dăm mai jos tabloul cărţilor cari au fost expediate norocoşilor abonaţi, ce au câştigat cele 5 premii anuale al revistei.

Premiul I.	*„Velerim şi Veler Doamne" de V. I. Popa*	roman	Lei 80
„ II.	*„Măl" de Isaiia Răcăciuni,*	„	„ 70
„ III.	*„Meitreyi" de Mircea Eliade*	„	„ 60
„ IV.	*„Mamina" de Al. Lascarov-Moldovanu*	„	„ 50
„ V.	*„Târgul de Fete" de Romulus Dianu,*	descrieri	„ 25
		Total	Lei 285

Ne bucurăm că suntem prima revistă din ţară, *care cu sacrificii materiale mari*, înţelegem a răspândi cartea literară românească în acest mod şi suntem convinşi, că şi abonaţii noştri viitori vor preţui intenţiile ce avem, achitându-şi abonamentul atât de modest şi putând astfel participa la premiile ce le vom oferi şi în anul 1935.

„Plaiuri Săcelene".

Administrative.

Orice sumă care a fost plătită pentru revista noastră, prietinilor, corespondenţilor sau colaboratorilor noştri, pentru care nu s'a primit chitanţă stampilată şi iscălită de d-l *Victor Tudoran* ori administratorul nostru d-l *Mihai I. Tepşan* sau nu a apărut în revistă numele respectivului abonat, *înseamnă că suma nu a ajuns la destinaţie.*

Rugăm pe cei în cauză să ne anunţe orice plată efectuată, fie pentru abonament, fie pentru sprijin.

„plaiuri săcelene".

VIZITAȚI

Magazinul de
Coloniale și Delicatese

„La Câinele Negru“

Ioan Ovesea

Brașov
Strada Hirscher No. 2.

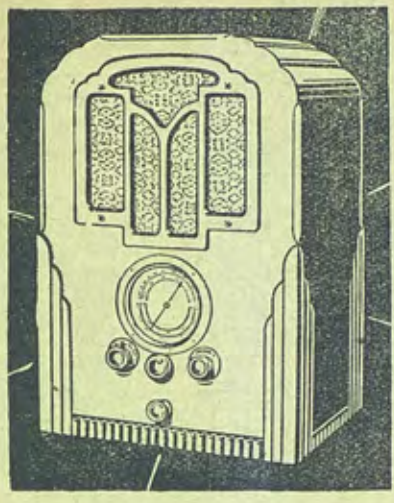

PRIMUL ATELIER
DE
VULCANIZARE
DIN
BRAȘOV

GH. VOINA

TELEFON: 281.

BRAȘOV
STRADA IULIU MANIU No. 2.
(fost Palat Baiulescu)

Nouile aparate:

R. C. A.

şi

Atwater Kent,

sunt o minune ca technică,
construcţie şi selectivitate.

Toate lungimile de undă,
(14—2.000 m.)

în 6—8 rate lunare,
de vânzare numai la

reprezentanţa exclusivă pentru judeţul Braşov

Ioan I. Mircan

Braşov
Strada Voevodul Mihai No. 23.

Cumpăraţi lustre şi orice fel de lămpi electrice,

marca

LUMINĂTOR

căci sunt toate cromate şi lucrate din alamă şi bronz curat

în rate mici săptămânale

numai la

IOAN I. MIRCAN

BRAŞOV
Strada Voevodul Mihai No. 23.

Ecouri din....

■ *Bucureşti. Dl Vasilie P. Sassu,* Ministrul Agriculturii, a vorbit în seara zilei de 14 Noemvrie 1934, la radio, despre: „Contribuţia plugărimii la împrumutul de înzestrare al ţării".

■ Duminecă 11 Noemvrie 1934, s'a ţinut în Bucureşti, congresul A. L. A. C. I. (asociaţia licenţiaţilor academiilor comerciale şi industriale din ţară), care a fost prezidat de Dl prof. *George Moroianu,* rectgrul Academiei Comerciale din Cluj. A luat cuvântul printre alţii şi Dl prof. *Victor Jinga.*

■ Dl *Ioan I. Ghelase* inspector general în Ministerul de Industrie şi Comerţ, a fost numit Inspector General Administrativ în Ministerul Agriculturii şi Domeniilor.

■ Dnii Miniştrii *Vasile Sassu* şi *Alexandru Lapedatu* au fost primiţi în 27 Noemvrie 1934, în audienţă comună de lucru la Suveran.

■ Dl *Alexandru Lapedatu,* Ministrul Cultelor, a vorbit în luna Noemvrie 1934, la radio despre: „Împrumutul şi Ardealul".

■ Dl prof. *G. Moroianu,* rectorul Academiei Superioare Comerciale din Cluj, semnează în Universul din 28 Noemvrie 1934, un interesant articol întitulat: „Ion. I. C. Brătianu şi românii din Ardeal".

■ *Vasile Matei Sassu,* nepotul D-lui Ministru *Vasile P. Sassu* s'a căsătorit cu D-ra Zoe M. Berceanu fiica d-lui Mihail Berceanu, profesor universitar deputat şi primar al sectorului III albastru din capitală. Căsătoria religioasă a avut loc Duminică 2 Dec. 1934 în Biserica Domniţa Bălaşa din Bucureşti.

■ Dl Ministru *Alexandru Lapedatu,* a vorbit la Senat, în numele guvernului, despre ziua de 1 Dec. cu ocazia comemorării Unirii.

■ Dl Ministru *Alexandru Lapedatu,* cu ocazia sfinţirii catedralei româno-ortodoxe din Tg. Mureş, ce s'a făcut în ziua de 2 Dec. 1934 a ţinut o cuvântare impresionantă.

■ La sărbătorirea dlui prof. dr. *Titu Gane,* secretarul general al ministerului sănătăţii, în numele organizaţiei ardelene a partidului naţional-liberal, a vorbit dl ministru *Alexandru Lapedatu.*

■ In Revista Generală de Comerţ şi Contabilitate An. XXIII No. 11—12 din Noemvrie—Decemvrie 1934, Dl. *I. G. Munteanu* fost Director la Şcoala Superioară de Comerţ dela Galaţi, semnează un important articol întitulat *„Pentru educaţia comercială".*

■ ■ *Oradea.* La înălţătoarea solemnitate din Oradea, cu ocazia aniversării a 150 ani dela înfiinţarea catedralei ortodoxe române, Dl *Alexandru Lapedatu,* ministrul cultelor, a ţinut o frumoasă cuvântare.

■ ■ *Braşov.* Revista *„Prometeu"* de sub direcţia Dlui *Ioan Al. Bran-Lemeny,* a aranjat Sâmbătă 10 Noemvrie 1934, în sala „Astrei" o reuşită şezătoare culturală, iar Duminică 11 Noemvrie 1934 s'a ţinut la Sft. Gheorghe cu acelaş program.

■ La parastasul familiar pentru neuitatul profesor A. Bârseanu, au luat parte printre alţii şi Dnii: *Ion Lapedatu,* fost ministru şi *Tiberiu Eremia,* inginer Bucureşti. Parastasul a fost în 11. XI. 1934.

■ Printre numeroşii asistenţi ce au luat parte la slujba oficiată poetului Cincinat Pavelesuu, mort la Braşov în 30 Noemvrie 1934, am remarcat şi următorii săceleni, Dnii: C. Dumitrescu-Pârvu, primarul municipiului; I. Ciurea, chestorul poliţiei; Ioan Al. Bran-Lemeny scriitor, etc.

■ ■ *Cluj.* In numărul festiv cu ocazia împlinirii unui an de apariţie al ziarului „*România Nouă*“ din 15 Noemvrie 1934, semnează Dl *Dr. Gheorghe Dragoş* profesor un articol întitulat: „*Turcia lui Ghazi Mustafa Kemal*“, iar Dl *Dr. Victor Jinga*, profesor, iscăleşte articolul: „*România, Stat Ţărănesc*“.

■ In ciclul de conferinţe „*Problema muncii româneşti*“ organizat de Asociaţia Licenţiaţilor Academiilor Comerciale din Cluj, între alţi distinşi oratori va vorbi şi Dl *Dr. Victor Jinga.*

■ Dl. *Constantin Iencica* semnează în revista „Satul şi Şcoala“ Anul IV. No. 1—2 din Cluj, un articol întitulat: „*Gheorghe Bogdan Duică*“.

■ D-nii Miniştri: *Al. Lapedatu şi Vasile Sassu* au luat parte la inaugurarea şi sfinţirea noului local al „*Băncii Populare şi cooperativei* „*Alexandru Lapedatu*“ din comuna Apahida jud. Cluj ce s'a făcut în ziua de 8 Decemvrie 1934.

■ ■ *Sft. Gheorghe.* Cu ocazia zilei de 1 Dec. 1934, în urma invitaţiei Despărţământului „Astra“ Sft. Gheorghe, Dl *George Moroianu*, rectorul Academiei din Cluj, a ţinut o frumoasă conferinţă în faţa unui public numeros.

■ ■ *Brăila.* La Congresul regional dunărean al sfaturilor negustoreşti, ce s'a ţinut la Brăila în 2 Decemvrie 1934, au luat cuvântul printre alţii şi următorii Dni: *Gh. Ciurea*, preşedintele Camerei de Comerţ din Brăila, *Alexandru Bodeanu*, preşedintele Sfatului Negustoresc din Buzău; *Căp. N. Stefan*, preşedintele Camerei de Comerţ Constanţa. La Congresul Sindicatului Alimentar din Brăila ce s'a ţinut tot în aceiaşi zi, a vorbit şi Dl *Niţă Giuglea* comerciant.

NOTE

* Din cauza plecării dlui *Nicolae G. Moisiu* la Iaşi, unde urmează medicina şi pentru motivul că lucrările de redacţie sunt din ce în ce mai numeroase, am fost încântaţi când d-l *Ioan G. Tocitu* ne-a întins mână prietenească de ajutor şi l-am numit, începând cu 1 Decemvrie a. c., secretarul nostru de redacţie. Mulţumim pe această cale dlui Moisiu pentru munca depusă desinteresat în redacţia noastră, iar d-lui Tocitu îi urăm tradiţionalul „bun sosit“, pentru ca împreună să putem duce mai departe existenţa revistei.

* Anunţăm pe această cale pe colaboratorul ce semnează *Moş Toma Bădiceanu*, că din lipsă de spaţiu, cu regret, am fost nevoiţi a amâna publicarea cronicei rimate. Cele trimise le-am găsit bune.

* In numărul viitor vom începe publicarea unui interesant articol intitulat: „*prin disciplină la educaţie*“.

* Este probabil că, în No. 1 din anul II. al revistei, să publicăm un fragment dintr'o piesă de teatru cu caracter mocănesc, datorită unui colaborator al nostru.

* Incepând cu anul viitor, este foarte posibil să mărim cu ceva actualul format.

* *Am înţeles întotdeauna să considerăm revista noastră, ca aparţinând tuturor săcelenilor.* Iată pentru ce nu înţelegem cum nu s'a găsit nimeni dintre învăţători, să scrie şi să ne trimită un cât de scurt necrolog, despre D-na Lenuţa Lisăndroiu născută Constantin din Turches.

* Am fi foarte încântaţi dacă am putea să înfiinţăm o rubrică intitulată „*Colţul Invăţătorului*“, în care să se trateze despre problemele învăţământului primar în legătură cu Săcelele. Invăţătorii tineri au cuvântul.

* Ni se aduce acuzaţia că nu publicăm dări de seamă despre activitatea *„cercurilor culturale ale învăţătorilor din Săcele"*. Răspundem: *Ni s'a trimis ceva şi nu am publicat?*

* Rugăm toate societăţile culturale, sportive, naţionale din regiunea Săcelelor şi chiar profesionale, de a ne trimite *scurte rapoarte* despre şedinţele ce le ţin, hotărârile ce le iau şi activitatea lor.

INFORMAŢIUNI.

■ In ziua 10 Noemvrie 1934, au fost arestaţi de către şeful postului plutonier *Petre Gheorghe* din Satulung, următorii indivizi: Işlic Andrei, Carol Albert, Ana Toth, Elena Işlic şi Robert Hrabak. Aceştia constituiţi în bandă, falşificau — cu ajutorul unei maşini — monede de 20 lei. Monedele erau foate bine falşificate. Se crede că au falşificat până în prezent 60.000 lei.

■ D-l Inspector şcolar *Vasile Ivan* din Satulung a dat în judecată pe fostul şef al postului de jandarmi Ştefan Huiu, pentru că i-a împuşcat un câine, chiar în pragul şcoalei. Partea lezată propunând numeroş martori, tribunalul a amânat desbaterile.

■ *Despărţământul „Astra-Săcele"*, a ţinut şedinţă de comitet în ziua de 25 Noemvrie 1934, la orele 4 p. m. în localul Casei de Citire „Biserica Veche" din Satulung. La ordinea zilei au fost: Aranjarea de conferinţe şi serbării de Crăciun, chestiunea reînfiinţării corului „Astra", referat asupra Casei Naţionale din Baciu, chestiunea celor două biblioteci din Satulung, propuneri, etc.

■ Consiliul Comunal din Satulung a ţinut şedinţă sub preşedenţia d-lui *Ioan Aldea* primar, când s'a aprobat deschiderea unui credit extraordinar din bugetul comunei, în suma de Lei 100.000— care sumă s'a subscris la împrumutul de înzestrare.

■ Prin îngrijirea notarului Ioan Russu-Tibreanu, Comuna Cernatu a început să canalizeze şi să ducă conducta de apă potabilă şi pe strada Tramvaiului.

■ Ziua de 1 Decemvrie, Un'rea Ardealului, s'a serbat la Săcele, cu participarea tuturor şcoalelor din cele patru sate. La ora 10 s'a oficiat un Te-deum de preotul *Petru Leucă* iar în sala gimnaziului, a urmat o frumoasă serbare. Au dat concursul: Corul Gimnaziului de băeţi sub conducerea D-lui *Florin Pană*, Corul şcoalei Profesionale de fete sub conducerea D-rei *Viorica Roşca*. Au fost deasemenea dansuri naţionale, executate de elevele Şcoalei de Industrie Casnică şi ale şcoalei Profesionale.

Noui voluntari Săceleni decoraţi

Cu ocazia zilei de 1 Decemvrie 1934, organizaţia despărţământului Uniunei foştilor voluntari români din oraşul şi judeţul Braşov, a ţinut o impresionantă serbare la Braşov, după care au fost decoraţi şi următorii voluntari:

Din Baciu: Cheşcă Bucur şi Alduleanu Ioan (Ardelean) *soldaţi.*

Din Cernatu: *Sergenţi:* Ciupală D. Gheorghe, Ţolea P. Ioan. *Caporal* Mircan Alexe. *Soldaţi*: Tomoşoiu Nicolae, Sulică Voicu, Şerbănescu Ioan, Pitiş Ioan, Moise Nicolae.

Din Purcăreni: *sergenţi:* Baltag Ioan, Beşchea Ioan, *caporali:* Cioc N. Nicolae, Coltofeanu Nicolae, *soldaţi*: Cioc Nicolae, Şerban Gheorghe.

ABONAȚII NOȘTRI:*)

dela 1. XI. 1934 până la 15. XII. 1934.

AU PLĂTIT CÂTE 30 LEI.

Octavian Gomoiu, student Vânju Mare Mehedinți.
Vasile D. Ghelase, func. Bca. Națională Galați.

AU PLĂTIT CÂTE 40 LEI.

Ștefan Pâclea, comerciant Satulung Brașov.
Marioara Mihăilă Satulung Brașov.

AU PLĂTIT CÂTE 50 LEI.

Radu Gania, comerc. com. Topalu Constanța.
Nicolae Pană, înv. dir. Satulung Brașov.
Aneta Popeia, profesoară Satulung Brașov.
Aurel Popovici, dir. pensionar Satulung Brașov.
Chiriţescu Gheorghe, căpitan Turcheș Brașov.
Victor Cioca, func. C. F. R. Satulung Brașov.

AU PLĂTIT CÂTE 100 LEI (sprijinitori).

Eremia Bodeanu, medic Bicazul Ardelean.
Ioan Tabacu, comerc. Comarnic Prahova.
Ștefan Boroș, avocat Constanța.
Nicu Barbu, comerciant Satulung Brașov.
Marioara Bancotă, secretară Satulung Brașov.
Ioan Ionică, ing. dir de fabrică Brașov.
Gheorghe Ștefcu, firmă import-export Constanța.
Ionel I. Fulga, industriaș Buzău.
Ioan Dobros, comerciant Cernatu Brașov.

AU PLĂTIT CATE 200 Lei. (Sprijinitori)

Ioan Russu-Tibreanu, notar, Primăria com. Cernatu.

AU PLĂTIT CÂTE 500 LEI (sprijinitori fond.)

Vladimir Banciu inginer, director, București.

*) Abonații sunt trecuți în fiecare categorie în ordinea în care au plătit abonamentul. Mulțumim tuturor celor cari ne-au achitat abonamentul, deoarece ne-au dovedit că acțiunea noastră este necesară, încurajându-ne pe drumul ce-am pornit.

Din Satulung: *Plut.* Costea Ioan, Jica N. Nicolae, *sergenți*: Alexe S. Militaru, Cristolovean Ioan, *soldați*: Pasure Nicolae, Păsderea Gheorghe, Manciulea Vasile, Olteanu Nicolae, Deleanu Ioan,, Olescu Sandu (Gârcin), Berteanu Ioan, Verzea Petru, Măsaru Gheorghe.

Din Tărlungeni: Bulgărea R. Radu, *sergent* Moșoiu R. Iosif, Șiurariu Traian *caporali*, *soldați*: Iosif Ioan, Bulgărea G. Radu, Ionescu Radu, Sogior Ștefan zis Jogau, Badiceanu Ioan, Anghel Gheorghe, Popa Gheorghe, Neculcea S. Simion, Moise Ioan, Bogdan Nicolae, Bogdan Gheorghe, Pitiș Eremie, Pitiș Ioan, Jica G. Ioan, Munteanu Ioan a lui T. Dumitru, Munteanu Ioan.

Turcheș: Chicomban Mihail, *sergent*, Mircan D. Ioan *caporal.*

Din Zizin: Beșchea T. Nicolae *caporal.*

Cuvântarea
D-lui Primar Dumitrescu-Pârvu

„Plătim un crud tribut, prin moartea lui Cincinat Pavelescu. Posteritatea îi va desemna un loc de onoare în parnasul României. Si-a slujit țara ca magistrat și ca poet. In numele acestui oraș, în care a semănat atâta poezie și a radiat atâta lumină, depun în fața trupului rece și a sufletului înaripat un pios omagiu".

Am primit la redacție:

dela 1. XI 1934 până la 15 XII. 1934

Cărți:

„*Mocanii Săceleni ca element de unitate și expaziune națională*“ de Al. Stroe-Militaru Brașov 1931.

„*Moș Crăciun*“ teatru școlar. Biblioteca „Catedra“ No. 6 Galați.

„*Poeme Alese*“ de P. Păunescu-Ulmu, biblioteca „Pământ și Suflet Oltenesc.“

Reviste:

„*Arta și Omul*“ An. II. No. 16—17 Oct.-Nov. 1934 București.

„*Astralis*“ An. III. Nr. 10. Oct. 1934 Craiova.

„*Bărăganul*“ An. IV. Nr. 11—12 Nov.-Dec. 1934 Bucuresti.

„*Catedra*“ An. VIII. Nr. 3-4 Nov.-Dec. 1934 Galați.

„*Curierul Seniorilor*“ An. I. Nr 1, 2, 3, 4 Nov. Dec. 1934 Ploești.

„*Freamătul Literar*“ An. II. Nr. 3-5 Siret-Bucovina.

„*Gazeta Cărților*“ An. IV. Nr. 7-8 Nov. 1934 Ploești.

„*Grai Moldovenesc*“ An. I. Nr. 4—6 August-Octomvrie 1934 Iași.

„*Hotarul*“ An. II. Nr. 1, 2 Oct.-Nov. 1934 Arad.

„*Idei Incrucișate*“ An. I Nr. 2, 3 Nov.-Dec. 1934 Silistra.

„*Lumina*“ An. I. Nr. 10, 11 Nov.-Dec. 1934 Silistra.

„*Munca Literară*“ An. II. Nr. 17 Nov.-Dec. 1934 București.

„*Neamul românesc pentru popor*“ An. XXII. Nr. 21, 22, 23 Nov.-Dec. 1934 București.

„*Prahova*“ An. I. Nr. 1, 2, 3 Oct.-Nov.-Dec. 1934 Ploești.

„*Reporter*“ An. II. Nr. 43, 44 Oct. 1934 București.

„*Sănătatea*“ An. XXXIV. Nr. 9, 10 Nov.-Dec. 1934 Bucuresti.

„*Satul*“ An. V. Nr. 48, 49 Nov.-Dec. 1934 Bucuresti.

„*Service Mondial*“, An. XXII. Nr. 1 Oct. 1934. Erfurt. (Allemagne.)

„*Societatea de mâine*“, An. XI. Nr. 11, Noem. 1934. București.

„*Stâna*“, An. I. Nr. 8, 9. Nov.—Dec. 1934. Sibiu.

„*Tinerimea Română*“, An. VIII. Nr. 2 Octomv. 1934. București.

„*Viața Literară*“, An. VIII. Nr. 163, 164, Nov.—Dec. 1934, București.

„*1934—Voiaj*“, An. II. Nr. 15, 17, Nov.—Dec. 1934, București.

„*Vraja Mării*“, An. II. Nr 11-12 Nov. 1934. C-ța.

„*Wegetarische Presse*“, An. XVII. Nr. 12, Dec. 1934. Dresda.

Ziare:

„*Apărarea Națională*“, (București), Nov.—Dec.

„*Ardealul*„, (Brașov) Nov.—Dec. 1934.

„*Biruința*“, (Călărași), Nov.—Dec. 1934.

„*Dobrogea Corporatistă*“, (Constanța) Nov.

„*Foaia Plugarului*“, (Constanța) Oct.—Nov, 1934.

„*Gazeta Ciucului*“, (Gheorgheni) Nov 1934

„*Gazeta Transilvaniei*“, (Brașov), Nov.—Dec.

„*Gorjanul*“, (Târgu-Jiu) Oct – Nov. 1934.

„*Ideia Națională*“, (Buzău) Nov.—Dec. 1934.

„*Marea Noastră*“, (Constanța), Oct. 1934.

„*Neamul Nostru*“, (Sf.-Gheorghe) Nov—Dec.

„*Pământul*“, (Călărași) Nov.—Dec. 1934.

„*Plugarul*“, (Brăila) Sept.—Oct. 1934.

„*Presa*“, (Pitești) Noemv. 1934

„*România Nouă*“, (Cluj) Nov.—Dec. 1934.

„*Steaua Transilvaniei*“, (Brașov) Nov.—Dec. 1934.

„*Timpul*“, (Cernăuți) Nov—Dec. 1934.

„*Viforul*“, (Brașov) Oct.—Nov. 1934.